

Gemini Notebook

עָנִי מָרוֹד, אֲבָל כָּבוֹד שֶׁל מְלָכִים

בביתו של רבי חנינא בן דוסא
לא היה שפע של מאכלים.

הוא היה מסתפק בקב של
חרובים.

אך למרות העוני, משפחתו
לעולם לא בִּקְשָׁה טובות או
רחמים מאף אדם.

הם בטחו רק בה'!

יוֹם שִׁישִׁי הַגִּיעַ. מִכָּל בָּתֵּי הַשְּׁכוּנָה נָדַף
רֵיחַ מָתוֹק שֶׁל חַלּוֹת וּשְׁמָרִים.

רַק הַתַּנּוּר שֶׁל מִשְׁפַּחַת בֶּן דּוֹסָא הָיָה ר
קַר וְרֵיק. אֲפִלּוּ קֶמַח לֹא הָיָה לָהֶם.

Gemini Notebook

העשן הסודי של הרבנית

כדי שהשכנים לא יבחינו בעוני ויבואו להציע נדבות, הכניסה אשת רבי חנינא עצים קטנים לתנור והדליק והדליקה אש.

עשן עלה לשמים, והכבוד נשמר.

Gemini Notebook

השכנה שרצתה לעשות בושות

שכנה רעה שידעה כי למשפחת בן דוסא אין אפלו קמח, רצתה להלעיג עליהם.
אני אפתח לה את התנור וכלם יראו שזה סתם עשן של שקר! צחקה השכנה ודפקה בחזקה על הדלת.

Gemini Notebook

איך עשן הופך ללחם? (שרשרת הנס)

אֵשֶׁת רַבִּי חֲנִינָא מִהֲרָה לְהִתְחַבֵּא בַּחֶדֶר הַפְּנִימִי וְהִתְפַּלְּלָה:
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא בִּקַּשְׁתִּי מֵאַף אֶחָד כְּלוּם. אָנָּא, אַל תִּתֵּן לִי לְהִתְבַּיֵּשׁ!

Gemini Notebook

וּפִתְאוֹם... גַּל מְטַרָף שֶׁל נִיחוֹחַ עָלָה מֵהַתַּנּוּר!
הַשְּׁכֵנָה פָּתְחָה אֶת הַדֶּלֶת וְקִפְצָה אָחוֹרָה בְּהֶלֶם.
הַתַּנּוּר הָיָה מָלֵא עַד אֶפֶס מָקוֹם בְּחַלּוֹת זְהוּבוֹת
שֶׁנֶּאֶפוּ בְּנֵס מִן הַשָּׁמַיִם!
Gemini Notebook

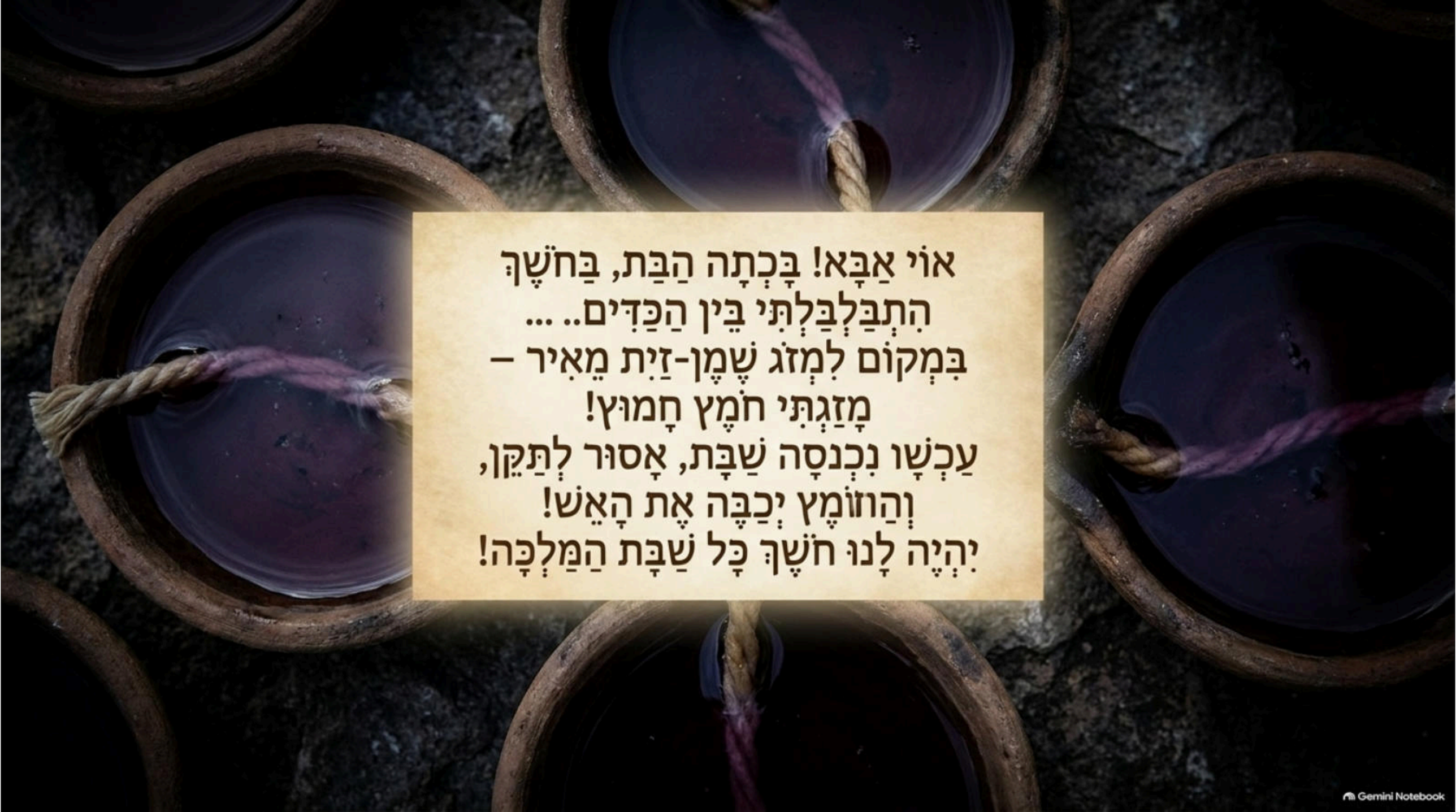

הָבִיאִי מַהֵר מַרְדֶּה!
זָעֲקָה הַשְּׁכֵנָה
הַנִּזְהֶמֶת, הַחַלּוֹת שֶׁלָּךְ
נִשְׂרָפוֹת מֵרוֹב שֶׁהֵן
מְלֵאוֹת כָּאן!
אֵשֶׁת רַבִּי חֲנִינָא יָצְאָה
בְּנַחַת עִם כַּף הָעֵץ.
הִיא כְּלָל לֹא הֻפְתְּעָה
– הִיא יָדְעָה שֶׁמִּי
שֶׁשּׁוֹמֵר עַל כְּבוֹדוֹ,
בּוֹרֵא עוֹלָם דּוֹאֵג
שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ!
Gemini Notebook

הטעות הגדולה בערב שבת

ערב שבת אחד, רבי חנינא חזר מבית המדרש. השבת כמעט נכנסה, אך הבית היה חשוך.
בתו של רבי חנינא בכתה בפינה.
מה לך בתי שאת עצובה? שאל.

Gemini Notebook

אוֹי אַבָּא! בָּכְתָה הַבַּת, בַּחֹשֶׁךְ
הִתְבַּלְבַּלְתִּי בֵּין הַכַּדִּים... ...
בְּמָקוֹם לִמְזֹג שֶׁמֶן-זַיִת מֵאִיר –
מָזַגְתִּי חֹמֶץ חָמוּץ!
עַכְשָׁו נִכְנְסָה שַׁבָּת, אָסוּר לְתַקֵּן,
וְהַוִּוֹמֶץ יְכַבֶּה אֶת הָאֵשׁ!
יִהְיֶה לָנוּ חֹשֶׁךְ כָּל שַׁבָּת הַמַּלְכָּה!

"מִי שֶׁאָמַר לַשֶּׁמֶן וְיִדְלֹק...
רַבִּי חֲנִינָא חִיֵּךְ חִיּוּךְ שֶׁל צַדִּיקִים מָלֵא בֶּאֱמוּנָה.
בִּתִּי הַיְקָרָה, מָה אִכְפַּת לָךְ? הַאִם הַשֶּׁמֶן יוֹדֵעַ
מֵעַצְמוֹ לִבְעֹר? לֹא! ה' צִוָּוה עָלָיו לִבְעֹר!
מִי שֶׁאָמַר לַשֶּׁמֶן וְיִדְלֹק, יֹאמַר לַחֹמֶץ וְיִדְלֹק!

שליט הטבע

חקי הטבע	הרצון של ה'
חוֹמֶץ = מְכַבֶּה אֵשׁ 	חוֹמֶץ = בּוֹעֵר כְּמוֹ שֶׁמֶן זַיִת זַךְ!
עֵצִים יְבֵשִׁים יַעֲשׂוּ רַק עָשָׁן וָאֵפֶר 	עָשָׁן = הוֹפֵךְ לְחַלּוֹת זְהוּבוֹת זְהוּבוֹת וּמְתוּקוֹת!

רַבִּי חֲנִינָא הֵבִין שֶׁכָּל הַטֶּבַע כָּפוּף בְּהַחְלָטָה לְבוֹרֵא עוֹלָם!

Gemini Notebook

וְהַחֹמֶץ בָּעֵר כְּמוֹ פָּנָס!
הַבַּת הִדְלִיקָה בְּזְהִירוּת אֶת הַפְּתִילָה... וּפֶלֶא פְּלָאִים! אֵשׁ כְּתֻמָּה וּבְהִירָה עָלְתָה!
הַנֵּר בָּעַר וּבָעַר, הֵאִיר אֶת כָּל סְעוּדוֹת הַשַּׁבָּת, וְהִמְשִׁיךְ לְהָאִיר בְּאוֹר מֻובְהָק עַד לְהַבְדָּלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת.
כִּי הַטֶּבַע עַצְמוֹ מְשַׁנֶּה אֶת חֻקָּיו עֲבוּר הַצַּדִּיקִים!

ME (הַסִּיפּוּר שֶׁלָּנוּ):
אֱמוּנָה מְבִיאָה אוֹר
מִשְׁפַּחַת רַבִּי חֲנִינָא חָיְתָה
מִתּוֹךְ בִּטָּחוֹן אֱמִתִּי וְכָבוֹד
וְכָבוֹד עַצְמִי יְהוּדִי טָהוֹר.
הֵם סֵרְבוּ לְהִתְמַסְכֵּן, סֵרְבוּ
לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, וְיָדְעוּ שֶׁהַכֹּל
בִּידֵי שָׁמַיִם.
וּבִזְכוּת כָּךְ – הֵם זָכוּ לְנִסִּים
גְּלוּיִים.

WE (אנחנו ביום–יום): הפתוי לבקש טובות

לפעמים אין לנו את החטיף הכי שווה בכיתה, או שחסר לנו צבע מיוחד בקלמר.

הטבע שלנו הוא מיד להתחנן: תביא לי קצת! נו, תתן לי!. אנחנו עלולים לעשות את עצמנו מסכנים כדי שחברים יעשו לנו טובה.

Gemini Notebook

YOU (אַתָּה!): יֶלֶד קָדוֹשׁ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
תִּלְמַד מִמִּשְׁפַּחַת רַבִּי חֲנִינָא – שְׁמוֹר עַל הַכָּבוֹד וְהַגַּאֲוָה הַיְהוּדִית שֶׁלְּךָ!
אַל תְּבַקֵּשׁ טוֹבוֹת אִם אַתָּה לֹא מַמָּשׁ חַיָּב.
אִם תִּשְׁמֹר עַל עַצְמְךָ וְתִבְטַח בַּה', ה' תָּמִיד יַעֲזֹר לְךָ וְיָאִיר אֶת דַּרְכְּךָ!
Gemini Notebook